

- 1) Lech Julian, junak, ur. 1926 r.
- 2) Zostatem aresztowany wraz z rodziną
10. V - 40 r. Zabierali nas N.K.W.D w ciągu
pół godziny.
- 3) Byliśmy na posiołku Pałdniewica,
w Gorkowskiej obłasci, Szawirskim rejonie.
Po paru miesiącach przenieśliśmy na
posiołek Szabrycha w tej samej obłasci.
Na posiołku Szabrycha byliśmy prawie
rok. Potem byliśmy na trzecim posiołku
Dorowatka.
- 4) Korytkie posiołki byli w lesie, teren
był niski i bagnisty. Korytkie budynki
byli drewniane. Kuchnie były bardzo
ciężkie, w barakach bardzo było ciemno.
- 5) Na posiołku byli Polacy i Ukraińcy.
Byli mężczyźni, kobiety, i dzieci.
- 6) Życie na posiołku było bardzo trudne.
Rano o godz. 8-mj wypędzali milicjanci

na robotę, do lasu na kolej, albo do innych
robót. O godz. 12-tej był objat, po obiedzie
nie wazyło do tych samych robót.

Robota konczyła się o godzinie 6-tej wieczorem.
Na cały dzień dawali tylko po 200 gram
chleba. Można było kupić w stotawce
kawy, zupy i innych potraw. Ubraniu kupowa-
liśmy w sklepie. Przez cały dzień można
było zarobić przeważnie tylko 5 rubli.
A w stotawce potrzeby były drogie.

- 7) Stosunek S.K.W.D. do nas był bardzo zły
- 8) Pomoc lekarska była bardzo niedbala.

Umierało ludzi bardzo dużo dziennie
umierało po 3-ech - 4-ech / Tomarła Sawicka
Janina. Więcej nie pamiętam.

- 9) Listy dostawaliśmy z Polski mało.
Dostaliśmy parę przesyłek.

- 10) Zostaliśmy zwolnieni 17 września 41 roku
na posiadku Dorowatka.

-3-

Po zwolnieniu pojechałem wraz z
rodziną na południe do Gurary.
Tam wstąpiłem do junaków 2. II 42 r.

Dnia 23. III - 43 r.